

முழுவளர்ச்சி அடைதல் மீது

[5:11-6:20]

எபிரெயருக்கு எழுதப்பட்ட நிருபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள், விழுந்துபோகும் அபாயத்தில் இருந்தனர். இந்த நிருபத்தை அவர்கள் வாசித்த வேளையில் அவர்களின் நிலை என்னவாக இருந்தது? வேதவசனப் பகுதியில் நமக்குப் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

இந்த மெல்கிசேதேக்கைப்பற்றி நாம் விஸ்தாரமாய்ப் பேசலாம்; நீங்கள் கேள்வியில் மந்தமுள்ளவர்களானபடியால், அதை விளங்கப்பண்ணுகிறது அரிதாயிருக்கும். காலத்தைப் பார்த்தால், போதகராயிருக்கவேண்டிய உங்களுக்குத் தேவனுடைய வாக்கியங்களின் மூல உபதேசங்களை மறுபடியும் உபதேசிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது; நீங்கள் பலமான ஆகாரத்தையல்ல, பாலை உண்ணத்தக்கவர்களானீர்கள். பாலுண்கிறவன் குழந்தையாயிருக்கிறபடியினாலே நீதியின் வசனத்தில் பழக்கமில்லாதவனாயிருக்கிறான். பலமான ஆகாரமானது நன்மை தீமையின்ன தென்று பயிற்சியினால் பகுத்தறியத்தக்கதாக முயற்சிசெய்யும் ஞானேந்திரியங்களையுடையவர்களாகிய பூரண வயதுள்ளவர்களுக்கே தரும் (எபிரெயர் 5:11-14).

அவர்கள் முதிர்ச்சி அடையாதவர்களாக, ஆவிக்குரிய வகையில் குழந்தைகளாக, பலமான ஆகாரத்தை உண்ண இயலாதவர்களாக இருந்தனர். போதகர்களாகப் போதுமான அளவு நீண்ட காலம் அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாயிருந்த போதிலும், அவர்களுக்கு இன்னமும் சவிசேஷத்தின் “தொடக்கநிலை கொள்கைகளையே” போதிக்க வேண்டியதாக இருந்தது!

இன்றைய நாட்களில் சபையில் பலர் இவ்வாறே விவரிக்கப்படக் கூடும். அவர்கள் பல ஆண்டுகளாகக் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்துள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் ஆவிக்குரிய வகையில் இன்னமும் பக்குவம் அடையாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். அவர்கள் தேவனுடைய வசனத்தின் “பொருள்செறிவு” மிக்க விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் “பலமான ஆகாரத்தை” உண்ண இயலாதிருந்தனர். சவிசேஷத்தின் அடிப்படை விஷயங்களை அவர்கள் இன்னமும் புரிந்து கொள்ளாமலும் குழந்தைக்கு உரிய உணவுகளையே உண்ணத் தக்கவர்களாக இருக்கின்றனர்!

(எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபம் யாருக்கு [முதலில்] உரைக்கப்பட்டதோ, அவர்கள்) இருந்த அதே வகையிலேயே, நமது உறுப்பினர்களில் பலரும் இருக்கின்றனர் என்பதால், அவர்கள் செய்யும்படி கூறப்பட வேண்டியது என்ன என்பதைப் பற்றி நாம் ஆழ்ந்து சிந்திப்போமாக. அவர்களுக்கு உரைக்கப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியானவருடைய செய்தியானது, ஆவிக்குரிய வகையில் பக்குவமற்ற தன்மை என்ற நமது பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்கவும் உதவும்.

ஆவிக்குரிய வகையில் பக்குவமற்ற கிறிஸ்தவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?

முதல் நூற்றாண்டில், “கேள்வியில் சிரமம்” கொண்ட ஆவிக்குரிய வகையில் பச்சிளம் குழந்தைகளாக இருந்த அவர்கள் எதைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது? எபிரெயர் 6:1, 2ஐ வாசிப்பீங்கள்:

ஆகையால், கிறிஸ்துவைப்பற்றிச் சொல்லிய மூல உபதேச வசனங்களை நாம்விட்டு, செத்த கிரியைகளுக்கு நீங்கலாகும் மனந்திரும்புதல், தேவன்பேரில் வைக்கும் விசுவாசம், ஸ்நானங்களுக்கடுத்த உபதேசம், கைகளை வைக்குதல் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல், நித்திய நியாயத்தீர்ப்பு என்பவைகளாகிய அஸ்திபாரத்தை மறுபடியும் போடாமல், பூரணராகும்படி கடந்துபோவோமாக.

அவர்கள் “பூரணராகும்படி கடந்துபோக” வேண்டியிருந்தது. (KJV வேதாகமத்தில் “perfection” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை “பக்குவத்தன்மை” என்று அர்த்தப்படுகிறது.)

நாமும் அதை இலக்கை நோக்கிப் பிரயாசப்பட வேண்டும். ஆவிக்குரிய வகையில் பக்குவம் அடைதல் என்பது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரின் இலக்காக இருக்க வேண்டும். நாம் கிறிஸ்தவர்கள் ஆனபோது, நாம் மறுபடியும் பிறந்தோம். கிறிஸ்துவுக்குள் குழந்தைகள் என்ற வகையில் நாம் கிறிஸ்தவ வாழ்வைத் தொடங்கினோம்; ஆனால் சபையில் நமது வாழ்வை நாம் தொடருகையில், நாம் வளர வேண்டும், பக்குவம் கொண்டவர்களாக வேண்டும், ஆவிக்குரிய வகையில் முதிர்ச்சியானவர்கள் ஆக வேண்டும் (காண்க 2 பேதுரு 3:18)!

இந்தக் குறிக்கோளை நாம் எவ்வாறு அடைய முடியும்? பொதுவாக நாம், தேவனுடைய வசனத்தை நமக்குள் எடுத்துக்கொள்ளும் போது நாம் வளர்கிறோம் (காண்க 1 பேதுரு 2:2). தேவனுடைய வசனம் நமக்கு மதிப்பு மிக்கதாக இருக்க வேண்டும்; கிடைக்கும் இனிய உணவிற்காக நாம் கொண்டிருக்கும் அதே பசியை (வேதவசனத்தைக் குறித்தும்) உடையவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும் (சங்கீதம் 19:10ஆ; காண்க மத்தேயு 5:6). தேவனுடைய வசனம் என்ற உணவூட்டப்படாமல் எந்தக் கிறிஸ்தவரும் ஆவிக்குரிய வகையில் பக்குவம் அடைந்தவர் ஆக இயலாது.

இருப்பினும் ஆவிக்குரிய வகையில் பக்குவம் அடைந்தவர்களாக வளருதல் என்பது, நாம் சவிசேஷத்தின் அஆஇ ஆகியவற்றுடன் (“தொடக்கநிலை போதனை”) நமது வேதாகமப் படிப்பை மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்பதை கேட்டுக்கொள்கிறது.¹ நாம் ஆழமற்ற தண்ணீரைக் கடந்து சென்று, ஆழமான தண்ணீருக்குள் கடந்து செல்ல மனவிருப்பம் கொண்டிருப்பது அவசியம். ஏவுதல் பெற்ற எழுத்தாளர் இதைப்பற்றிக் கூறுவதுபோல், வசனத்தின் “பலமான ஆகாரத்தை” நாம் படித்து அதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். புதிய ஏற்பாட்டின் “தொடக்கநிலை போதனை” தவிர வேறு எதையும் நாம் கொண்டிராமலும் இருந்தால், நம்மை ஆவிக்குரியவகையில் பக்குவம் அடைந்தவர்கள் என்று நாம் கருத இயலாது! சபைகளும் தனிநபர்களும் இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்படுதல் அவசியமாக உள்ளது. சில சபைக்குழுமங்களில் உறுப்பினர்கள் கேள்விப்பட விரும்புவதில்லை அல்லது

“தேவனுடைய வாக்கியங்களின் மூல உபதேசங்களை”த் தவிர வேறு எதையும் கேள்விப்பட வாய்ப்புக் கொண்டிருப்பதில்லை (5:12).

நாம் “மூல உபதேசங்களை” கடந்து செல்ல வேண்டும் என்று எழுத்தாளர் கூறியபோது, கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படை சத்தியங்களைப் பற்றிப் பிரசங்கியார்கள் ஒருக்காலும் பிரசங்கிக்கவே கூடாது என்று கூறுவதுபோல, அவர் முற்றான வகையில் பேசவில்லை.² மாறாக, அந்த அடிப்படை சத்தியங்கள் முற்றான வலியுறுத்தம் கொண்டவைகளாகவோ அல்லது அவை மாத்திரமே கிறிஸ்தவர்களுக்குப் போதிக்கப்படுவதாகவோ இருக்கலாகாது என்றே அவர் கூறினார். அதற்குப் பதிலாகக் கிறிஸ்தவர்கள், “தொடக்கநிலைக் கொள்கைகள்” என்று வகைப்படுத்தப்படாத வேதாகம போதனைகள் பற்றி அதிகம் அதிகம் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பை நாட வேண்டும். சில சபைகள் இந்த வசனப் பகுதியைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு இப்போது “தொடக்கநிலைக் கொள்கைகளை” முற்றிலும் தவிர்த்துவிடும் தவறைச் செய்கின்றனர். அது நடக்கும்போது, உறுப்பினர்கள் சொந்த விசுவாசத்தின் அஆஇ ஆகியவற்றைக் கூடப் புரிந்துகொள்ளாது இருக்கின்றனர்!

எனவே, எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் ஆவிக்குரிய வகையில் பூரணராவதை நோக்கிப் பிரயாசப்பட வேண்டும் என்று எழுத்தாளர் வேண்டிக்கொள்வதை நாம் காணுகிறோம். அவ்வாறு செய்வதற்கு அவர்களைத் தூண்டுவது எது?

பக்குவமற்ற கிறிஸ்தவர்கள் “பூரணராகும்படி கடந்து” போக வேண்டியது ஏன்?

எழுத்தாளர் தமது வாசகர்களை, ஒரு “கேரட் அல்லது குச்சி” அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்திப் பூரணராகும்படி கடந்துபோகச் செய்வதற்கு முயற்சித்தார்.³ பூரணராவதற்கு அவர் இரண்டு காரணங்களை 6ம் அதிகாரத்தில் கருத்தாகத் தெரிவித்தார்.

முதலாவது நாம், விழுந்துபோகுதலின் விளைவுகள் காரணமாகப் பூரணராகும்படி கடந்துபோக வேண்டும். (எபிரெயர் 6:4-8ஐ வாசிக்கவும்.) விழுந்துபோகச் சாத்தியம் உள்ளது என்று இவ்வசனப்பகுதி போதிக்கிறது! “விழுந்து போயிருந்த” சிலரைக் குறித்து வசனப்பகுதி கேள்வியெழுப்பக் கூடாத வகையில் பேசுகிறது (6:6). எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் மற்ற வசனப்பகுதிகள் செய்வது போன்றே இது, விசுவாச விலக்கத்தின் சாத்தியக்கூற்றை உறுதிப்படுத்துகிறது.

மேலும், உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் விழுந்துபோகக் கூடும். “விழுந்துபோனவர்கள்” “ஏனெனில், ஒருதரம் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டும், பரமசுவை ருசிபார்த்தும், பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றும்” இருந்த மக்களாக இருந்தனர் என்ற வகையில், இவ்வசனங்களின் ஒரு பகுதியில் விவரிக்கப் பட்டுள்ளனர் (6:4). உண்மையிலேயே கிறிஸ்தவர்களாக இராதவர்களைப் பற்றி இவ்விதக் கூற்றுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்க முடியாது!⁴

விசுவாசவிலக்கம்⁵ என்பது ஒரு கிறிஸ்தவரை அபாயமான நிலைப்பாட்டில் வைக்கிறது. விழுந்து போனவர்கள் மிகவும் அபாயமான சூழ்நிலையில் உள்ளனர் என்று இவ்வசனங்கள் போதிக்கின்றன: “மனந்நிரும்புதற்கேதுவாய் அவர்களை

மறுபடியும் புதுப்பிக்கிறது கூடாதகாரியம்” (6:6). இது அர்த்தப்படுத்துவது என்ன? இது, ஒரு கிறிஸ்தவர் தனியொரு பாவத்தை, அவர் மன்னிக்கப்படக் கூடாத வகையில் “மன்னிக்கப்பட இயலாத” பாவத்தைச் செய்யக்கூடும் என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. மாறாக இது, தொடர்ந்து பாவம் செய்தல் (“தேவனுடைய குமாரனைத் தாங்களே மறுபடியும் [தொடர்ந்து] சிலுவையில் அறைந்து அவமானப்படுத்துகிறபடியால்”) என்ற ஒரு விஷயத்தைப் பேசுகிறது. மக்கள் தொடர்ந்து பாவம் செய்கிற வரையிலும் அவர்கள் மனந்திரும்புதலுக்குக் கொண்டுவரப்பட இயலாது. இத்துடன் கூடுதலாக, “மனந்திரும்புதற்கேதுவாய் அவர்களை மறுபடியும் புதுப்பிக்கிறது கூடாதகாரியம்” என்று இவ்வசனம் கூறுகிறது, இது மற்றவர்கள், “அவர்களை மறுபடியும் புதுப்பிக்கிறது கூடாதகாரியம்” என்று இவ்வசனம் கூறுகிறது, மனந்திரும்புதலை அவர்களாகவே தேர்ந்துகொண்டால், அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் விழுந்து போயிருந்தாலும், அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட முடியும். இருப்பினும், இது நமக்கு நடைபெற அனுமதிக்காதபடி நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பதே முக்கியமான விஷயமாக - இந்த சந்தர்ப்பப் பொருளின் கருத்தாக - உள்ளது! விசுவாச விலக்கத்தைச் செய்வதற்கும் மனந்திரும்புதலுக்குக் கொண்டுவரப்படக் கூடாத நிலையில் நாம் இருப்பதற்கு எதிராக நம்மை நாம் காத்துக்கொள்ள வேண்டும்!

ஆவிக்குரிய பக்குவமின்மையானது விசுவாச விலக்கத்திற்கு வழிநடத்துகிறது. மற்றும் நாம் வளரவில்லை என்றால் அல்லது நாம் பூரணராகும்படி கடந்து செல்ல வில்லை என்றால், நாம் விசுவாச விலக்கத்தின் விளிம்பில் இருக்கிறோம் என்று இவ்வசனப் பகுதி கருத்துத் தெரிவிக்கிறது.

அழிவு என்பதே விசுவாச விலக்கத்தின் விளைவாக உள்ளது. 6:7, 8ம் வசனங்களில், கிறிஸ்தவர்கள் விசுவாச விலக்கத்தில் விடாப்பிடியாக இருந்தால் விளையக்கூடியது என்ன என்பதை விளக்கப்படுத்துவதற்கு, எழுத்தாளர் ஒரு விவரிப்பைப் பயன்படுத்தினார். வீழும் மழையினால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நிலத்தைப் போன்று, கிறிஸ்தவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுள்ளனர், அவர்கள் நற்கனிகளைத் தரவேண்டும். அவர்கள் முட்செடிகளையும் பூண்டுகளையும் விளைவித்தால் - அவர்கள் விழுந்து போன நிலையிலேயே இருந்தால் - நிலத்தை எரித்தல் போன்ற சிலவற்றைத்தான் அவர்கள் முன்னெதிர்நோக்க முடியும். அவர்கள் எரிக்கப்படுதலை, அழிக்கப்படுதலைத்தான் எதிர்பார்க்க முடியும் (10:26-31ஐ ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்)!

இரண்டாவது நாம், நமது நம்பிக்கையின் காரணமாக, “பூரணராகும்படி கடந்துபோவது” அவசியமாக உள்ளது. (எபிரெயர் 6:9-20 ஐ வாசிக்கவும்.) இங்கு அவர், தமது வாசகர்கள் ஆவிக்குரிய வகையில் வளருவதற்கு ஊக்குவிக்க வேண்டிய மூன்று உண்மைகள் பற்றி ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் பேசுவதன் மூலம், “கேரட்” அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தினார்.

(1) அவர்களில் தாம் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையை அவர் வெளிப்படுத்தினார் (6:9). இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி இருக்க வேண்டும்.

(2) அவர்கள் செய்திருந்த நற்செயல்களைத் தேவன் மறக்க மாட்டார் என்றும் அவர்கள் தொடர்ந்து எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறி, அவர்களின் கடந்தகால ஊழியம் (6:10-12) பற்றி அவர் பேசினார். செயல்

விளைவில் அவர், “நீங்கள் ‘பரிசுத்தவாங்களுக்கு ஊழியம் செய்வதில்’ உங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் அளவுக்கு, உங்கள் நம்பிக்கையை உணர்ந்தறிவதை நீங்கள் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்” என்று கூறினார்.

(3) தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் உறுதியானவையும் மாறாதவையுமாக இருப்பதால், அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய உறுதிப்பாட்டைப் பற்றி அவர் பேசினார் (6:13-20). தேவன் தமது மக்களை ஏமாற்றுகிறவர் அல்ல! ஆபிரகாம், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவில் பெறும்வரைக்கும் பொறுமையாகக் காத்திருந்தார் என்ற ஆபிரகாமின் வரலாறு அதை நிரூபிக்கிறது (6:13-15). அத்துடன், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் இரண்டு “மாறாதவிசேஷங்களை”க் கொண்டுள்ள காரணத்தால் - தேவன் தமது இயல்பில் மாறாதவராக இருக்கிறார்; மற்றும் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் மாறாத ஒரு ஆணையைக் கொண்டுள்ளது என்பவையே அவைகள் - அவருடைய வாக்குத்தத்தங்களைக் குறித்து நாம் இருமடங்கு உறுதியாக இருக்க முடியும். தேவனுடைய உண்மைத்தன்மை, அந்த வாக்குத்தத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் அது, “நமக்கு முன் வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கையைப் பற்றிக்கொள்ளும்படி ... நிறைந்த ஆறுதலை” (6:18) நமக்குக் கொடுக்கிறது. அந்த நம்பிக்கை நமது ஆத்தும் நங்கூரமாக உள்ளது (6:19); அது, புறம்பான சூழ்நிலைகள் எப்படி இருந்தாலும், நம்மைப் பாதுகாப்பாக வாழ்க்கூடியவர்களாக்குகிறது மற்றும் நமது வாழ்வை நிலைப்படுத்துகிறது. நமது நம்பிக்கை இந்த வாழ்விற்கு அப்பால் நிலவுகிறது; அது “திரைக்குள்ளாகப் போகிற”தாக அல்லது பரலோகத்தை முன்னெதிர் நோக்குகிறதாக உள்ளது (6:20). ஆகையால் இந்த உலகத்தில் நமக்கு நடக்கிற எதுவும் நமது வாழ்வை முற்றிலுமாகத் திருப்பிப்போட முடியாது.

முடிவுரை

பூரணராகும்படி நாம் கடந்து போவோமாக! என்ன ஒரு அறைகூவல்! நாம் ஒரு தெரிவைக் கொண்டுள்ளோம்: சபைக்குழுமம் என்ற வகையில் நாம் எவ்வாறு இருப்போம்? சிறுபிள்ளைகளின் ஒரு கூட்டமாகவா? தனிப்பட்ட வகையில் நான் எப்படி இருப்பேன்? ஆவிக்குரிய வகையில் பச்சிளம் குழந்தையாகவா? அது அவ்வாறு இராதிருக்கட்டும்! தேவனிடத்தில் இருந்து விழுந்து போகாதலின் அபாயமும் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களில் இருந்து விளைகிற நம்பிக்கையின் மறு உறுதிப்பாடு, ஆவிக்குரிய வகையில் தொடர்ந்து வளருதலை நாம் நாடக் காரணமாக இருக்கட்டும்!

குறிப்புகள்

¹மனந்திரும்புதல் மற்றும் விசுவாசம், “ஸ்நானங்களுக்கடுத்த உபதேசம், கைகளை வைக்குதல்” பற்றிய அறிவுறுத்துதல்கள் மற்றும் “மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல், நித்திய நியாயத்தீர்ப்பு” மீதான போதனை ஆகியவற்றை, போதனைகளின் “அஆஇ” என்பதற்கான ஒரு விவரிப்பாக எழுத்தாளர் பயன்படுத்தினார். ²சபையின் பெரும்பான்மையான கூடுகைகளில் இருக்கும் மக்கள் - பெரும்பாலும் பார்வையாளர்கள் - கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பதில்லை, அவர்களுக்கு கிறிஸ்தவத்தின் தொடக்கநிலைக் கொள்கைகள் பற்றிக் கேள்விப்படுதல் அவசியமாக உள்ளது. ³“கேரட் மற்றும் குச்சி” என்ற ஒப்புமை, உதாரணமாக, ஒருவர் ஒரு கழுதையை முன்னோக்கி நகரச் செய்தல் எவ்வாறு

என்பதைக் குறிக்கிறது. கழுதை முன்னோக்கி நகர்வதற்குக் காரணமாகும்படி அவர் ஒரு கேரட்டை (வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்படுத்துதல்) அதற்கு முன்பாக காண்பிக்க முடியும் அல்லது அவர் கழுதையை ஒரு குச்சியால் அடித்து (அச்சுறுத்துதல்களை ஏற்படுத்துதல்) கழுதையை முன்னோக்கி நகரும்படி இணங்கச் செய்ய முடியும். ⁴விசுவாச விலக்கம் சாத்தியமில்லை என்று சிலர் நம்புவதால் இந்தக் கருத்து ஏற்படுத்தப்படுவது அவசியமாக உள்ளது. விழுந்துபோனவர்கள் ஒருகாலத்தில் கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பதாகத் தோற்றம் அளித்தனர், அவர்கள் உண்மையிலேயே தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருக்கவில்லை என்று கூறுவதன் மூலம், சிலர் (வேதாகமத்திலும் தங்கள் அனுபவத்திலும்) விசுவாச விலக்கம் அடைந்தனர் என்று இவைகள் விளக்குகின்றன என்பது உறுதி. ⁵இவ்வசனப் பகுதியில் விசுவாச விலக்கம் அல்லது விழுந்து போகுதல் என்பது, தனியொரு பாவத்தை ஒரு கிறிஸ்தவர் செய்வதைக் குறிப்பிடுவதில்லை. மாறாக இது, ஒரு கிறிஸ்தவர் மனப்பூர்வமாகப் பாவம் செய்து அதைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டிருப்பதையும் (10:26) தமது பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்ப மறுப்பதையும் குறிக்கிறது.